

нашій державі є вироблення національної стратегії розвитку. Це можна досягти завдяки спільним зусиллям підприємців, громадських організацій та держави.

Список використаних джерел:

1. Вікіпедія [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: <https://uk.m.wikipedia.org>.
2. Про соціальне підприємництво [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: www.socialbusiness.in.ua/baza-znan/biblioteka-sotsialnoho-pidpriemtsia/81-pro-sotsialne-pidpriemnytstvo.
3. Kuratko F. Donald Entrepreneurship: a contemporary approach. – 3th ed. / Kuratko F. Donald, Hodgetts M. Richard. – The Dryden Press, 1995. – P. 735.
4. Мій бізнес. Бізнес - публікації. Ідеї для бізнесу. Соціальне підприємництво [Електронний ресурс] / Режим доступу до ресурсу: <https://msb.aval.ua/news/?id=26158>.

Савельчук І.Б.

канд. пед. наук,

доцент кафедри теорії та технології соціальної роботи

Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова

Використання технологій зеленої соціальної роботи як механізму забезпечення сталого розвитку громади

Трансформація теорії та сучасних технологій соціальної роботи – вирішальний чинник соціального зростання, який припускає формування нової моделі соціальної роботи. Проблеми та виклики сучасного розвитку суспільства вимагають від соціальних працівників всебічного врахування не тільки соціальних аспектів їх діяльності, але й економічних та екологічних перспектив, що відповідають концепції сталого розвитку. Цілі Сталого Розвитку повинні бути орієнтирами соціальної згуртованості суспільства щодо забезпечення інтеграції зусиль економічного зростання, соціальної підтримки

та екологічного,раціонального природокористування. Національна доповідь «Цілі Сталого Розвитку: Україна» надає бачення орієнтирів досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті ООН зі сталого розвитку у 2015 році [1]. Особливу увагу було зосереджено наспецифічних особливостей розвитку України відповідно до яких й адаптовано 17 Цілей Сталого розвитку: подолання бідності, вирішення проблеми голоду, підтримання хорошого здоров'я, якісна освіта, гендерна рівність, чиста вода та належні санітарні умови, використання відновлювальної енергії, достойні робочі місця й економічне зростання, інновації й інфраструктура, зменшення нерівності, міста та спільноти, що живуть відповідно до принципів сталого розвитку, відповідальне споживання, захист планети, забезпечення життя під водою, забезпечення життя на Землі, мир і справедливість, співпраця заради досягнення цілей.

Для досягнення Цілей Сталого Розвитку стає необхідним створення теоретико-методологічних та інституційних передумов становлення зеленої соціальної роботи в Україні. Адаптування до нових умов та принципів сталого розвитку характеризується активізацією інтеграційних форм зеленої соціальної роботи, оскільки саме концепція зеленої соціальної роботи має слугувати тим підґрунтям, яке забезпечить переосмислення ролі та значення соціальної роботи відповідно до змін в її організації. Посилення ролі зеленої соціальної роботи у процесі досягнення Цілей Сталого Розвитку, що може бути реалізовано шляхом збільшення стратегій щодо інтегрування організацій форм, формування відповідних виражених практичних моделей соціальної роботи.

Визначальним стає інноваційне спрямування зростання, що ґрунтується на активному використанні наукових знань та досягнень, стимулюванні розвитку «зелених» технологій. Так, на думку Т.В.Семигіної[2], дослідження якоїперше привернули увагу вітчизняних науковців та практиків до теоретичних й стратегічних напрямів «зеленої» соціальної роботи, саме їх втілення й орієнтовано на сприяння сталому розвитку та протидію екологічній несправедливості.

Зрозуміло, що усвідомлення ролі та значення зеленої соціальної роботи повинно відображатися при розробці її методології та адаптації:

- *на міжнародному рівні* – співпраця з міжнародними неурядовими та підприємницькими організаціями щодо формування у населення раціонального користування природними ресурсами;
- *на національному рівні* – залучення представників влади щодо боротьби за доступність та справедливий розподіл природних ресурсів для всіх категорій населення;
- *на місцевому рівні* – зменшення негативного впливу транспорту, постачання енергії, будівництва та кількості відходів на довкілля засобами соціальної роботи;
- *на професійному рівні* – теоретизування та стратегічне планування напрямів зеленої соціальної роботи з метою популяризації глобальної ідеї сталого розвитку та отримання практичного досвіду її втілення;
- *на індивідуальному рівні* – співпраця з громадськими діячами та громадськими організаціями у сфері соціальної роботи та соціального підприємництва, які мають практичний досвід запровадження сталого розвитку громади.

Важливим є посилення ролі місцевих громад у процесах досягнення цілей сталого розвитку, які можуть бути реалізовані засобами зеленої соціальної роботи та соціального підприємництва. Саме поєднання концепцій зеленої соціальної роботи з місією соціального підприємництва збільшить зусилля з формування природоохоронних моделей поведінки та практики, стимулюють інформування, просвітницьку діяльність та освітні заходи щодо сталого споживання і виробництва, знаходження альтернативних ефективних вирішень соціальних проблем підприємницькими методами. Намагання «вирішити «старі» соціальні проблеми «новими» підприємницькими підходами пов'язують соціальне підприємництво з інновацією, а саме соціальне підприємництво називають «інновацією у соціальній сфері» [3, с. 28-29].

Отже, створення в Україні передумов становлення соціального підприємництва та використання засобів зеленої соціальної роботи як механізму забезпечення сталого розвитку громади доводить важливість спільної відповідальності щодо вирішення соціальних проблем громад та окремих її представників.

Список використаних джерел

1. Національна доповідь «Цілі сталого розвитку: Україна» . – К.: Міністерство економічного розвитку та торгівлі України. – 176 с.
2. Семігіна Т.В. Чому соціальна робота набуває зеленого кольору? // Вісник АПСВТ, 2018, №2. – С. 11-27.
3. Соціальне підприємництво: від ідеї до суспільних змін. Посібник / Свинчук А.А., Корнецький А.О., Гончарова М.А., Назарук В.Я., Гусак Н.Є., Туманова А.А. – К.: ТОВ «ПІДПРИЄМСТВО «ВІ ЕН ЕЙ», 2017. – 188 с.

Скрипник Г.О.,

к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів

Національний університет біоресурсів і природокористування України

Інновації в аграрному секторі економіки України

Одним із найпривабливіших напрямків для інвесторів є агробізнес. Адже за прогнозами ООН чисельність населення світу перетне межу 9 мільярдів до 2050 року, попит на продукти харчування на глобальному ринку зростатиме, в той час як обсяги придатних для обробітки сільськогосподарських земель у світі скорочуються. Україна ж у цьому контексті має величезні перспективи, обумовлені великими площами родючих чорноземів, відносно недорогою робочою силою, сприятливими кліматичними умовами, вигідним географічним положенням.